

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 22

Laten ook wij gaan

Door de apostel Johannes zijn de gedachten van God bekendgemaakt toen hij door goddelijke inspiratie zei: 'groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen' (III Joh. 4). Daarom zou het voor elke christen het meest oprechte verlangen moeten zijn om die vreugde voor Gods hart te betekenen. Waarheid is, uiteraard, wat in overeenstemming is met de feiten en als feiten worden genegeerd zullen we nooit ontdekken wat het is om in de waarheid te wandelen.

Er bestaan geen verslagen over de geboorte van Jezus Christus behalve het verslag dat we vinden in het Woord van God. De seculiere geschiedenis weet niets van deze belangrijke gebeurtenis. Alle feiten daarover vinden we in de eerste hoofdstukken van Mattheüs en Lucas. Alles wat geopperd wordt over de geboorte en de kindertijd van Jezus Christus wat niet in deze verslagen voorkomt, is ongegrond.

Mensen die zorgvuldig de geïnspireerde geschiedenis lezen van de geboorte van de Redder zullen als snel ontdekken dat het verslag over deze gebeurtenis nogal afwijkt van wat over het algemeen wordt geloofd. De populaire voorstelling is ontleend aan de schilderijen van oude meesters. Zij probeerden in één scène gebeurtenissen en personages te vatten die qua tijd en plaats zeer ver van elkaar verwijderd waren en gingen ermee om alsof alles tegelijkertijd had plaatsgevonden.

Het plaatje is bekend: een stal, een kribbe, Maria en Jozef, vee, een heldere ster die het gebouw beschijnt, herders met hun staf, drie opzichtig geklede personen op hun knieën, met schitterende kronen op hun hoofd, met in hun uitgestrekte handen een mand waarin edelstenen zitten, waarop de ogen van een baby, erg bijdehand voor een pasgeborene, rusten.

Scènes als deze geven een verkeerde voorstelling van Gods Woord. Iedere kerststal (uitbeelding van de geboortelokatie) die ik heb gezien verkondigt

een onwaarheid. Deze hebben de Bijbelse openbaring overvleugeld en zijn een ontkenning van het getuigenis dat God over Zijn Zoon heeft gegeven. Als het mogelijk zou zijn om de wijzers van de klok tweeduizend jaar terug te draaien, zodat we in Betlehem konden zijn als getuigen en waarnemers van alles wat er gebeurd is toen Christus werd geboren, zouden we een wat ander toneel zien. En als we de waarheid liefhebben, zouden we terugkeren naar de twintigste eeuw als oprechte bestrijders van alle wereldse tradities over Zijn geboorte waardoor de waarheid van God teniet is gedaan. We kunnen de tijd echter niet terugdraaien en in Betlehem aanwezig zijn in die nacht, maar we kunnen ons wenden tot wat te prefereren is boven de feilbare menselijke waarneming. We kunnen naar het geïnspireerde getuigenis gaan over alles wat toen en daar is gebeurd.

Toen de herders op de hoogte werden gesteld van Zijn geboorte, zeiden zij tegen elkaar: 'laten wij dan naar Betlehem gaan om te zien hetgeen geschied is' (Luc. 2:15). En LATEN OOK WIJ GAAN, geleid door de Geest van God en door middel van de heilige Schriften in Betlehem zijn op de dag dat Christus werd geboren. Laat ons opnieuw het getuigenis dat God heeft gegeven over de geboorte van Zijn Zoon ontdekken.

En het geschiedde in die dagen, dat er een bevel uitging vanwege keizer Augustus, dat het gehele rijk moest worden ingeschreven. Deze inschrijving had voor het eerst plaats, toen Quirinius het bewind over Syrië voerde. En zij gingen allen op reis om zich te laten inschrijven, ieder naar zijn eigen stad. Ook Jozef trok op van Galilea, uit de stad Nazaret, naar Judea, naar de stad van David, die Betlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was, om zich te laten inschrijven met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, welke zwanger was. En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zou, en zij baarde haar eerstgeboren zoon en wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg.

En er waren herders in diezelfde landstreek, die zich ophielden in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde. En opeens stond een engel des Heren bij hen en de heerlijkheid des Heren omstraalde hen, en zij vreesden met grote vreze. En de engel zeide tot hen: Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David. En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe.

En plotseling was er bij de engel een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens. En het geschiedde, toen de engelen van hen heengevaren waren naar de hemel, dat de herders tot elkander spraken: LATEN WIJ DAN NAAR BETLEHEM gaan om te zien hetgeen geschied is en ons door de Here is bekendgemaakt. En zij gingen haastig en vonden Maria en

Jozef, en het kind liggende in de kribbe. En toen zij het gezien hadden, maakten zij bekend hetgeen tot hen gesproken was over dit kind. En allen, die ervan hoorden, verbaasden zich over hetgeen door de herders tot hen gezegd werd. Doch Maria bewaarde al deze woorden, die overwegende in haar hart' (Luc. 2:1-19).

Dit is het getuigenis zoals wij het ontvangen hebben van de geïnspireerde pen van Lucas. Dit getuigenis is duidelijk en eenvoudig als we het eenmaal hebben ontdaan van alle klatergoud en sentimentaliteit die mensen eraan hebben toegevoegd. Er wordt ons verteld wat in Betlehem gebeurde op de dag dat Christus werd geboren.

Keizer Augustus had een bevel doen uitgaan om iedereen in het Romeinse Rijk te laten registreren en iedereen ging naar de stad waar zijn voorgeslacht vandaan kwam. Jozef, die uit het huis en familie van David stamde, ging van zijn huis in Nazaret naar Betlehem en nam zijn aanstaande bruid Maria, die in verwachting was, met zich mee. Toen zij in Betlehem waren, werd het kind geboren en omdat er geen ruimte was in de herberg, legde zij hem in een kribbe. In het geïnspireerde getuigenis is geen sprake van een stal.

Zijn geboorte was voor de mensen in Betlehem niets ongewoons. De bevolking en de bezoekers besteedden er weinig aandacht aan. Er bevonden zich echter herders op dezelfde tijd in dezelfde omgeving die 's nachts de wacht over hun kudde in het veld hielden. Alleen aan hen werd het positieve getuigenis gegeven dat het niet om een alledaagse geboorte ging van een gewone baby. Opeens verscheen er te midden van hen een engel van de Heer en de heerlijkheid van de Heer omstraalde hem, waardoor zij met angst vervuld werden. Maar de engel zei tegen hen dat ze niet bang moesten zijn, omdat hij vreugdevol nieuws te vertellen had: er was een Redder geboren in de stad van David, namelijk Christus de Heer. Het kind kon worden geïdentificeerd doordat zij Hem in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe, zouden vinden.

De herders gingen direct op weg naar Betlehem waar zij Jozef, Maria en de baby vonden. Ze vertelden alles wat er was gebeurd en wat de engel over dit kind had gezegd. Iedereen die het hoorde stond versteld, maar Maria bewaarde deze dingen in haar hart en dacht er vaak over na.

Sommige feiten zijn opmerkelijk en daar moet goed op worden gelet. Niemand anders dan de herders had de engel gezien of gehoord. Er verscheen geen ster in de lucht boven de krib. De herders zijn naar Betlehem gegaan omdat de engel ze had verteld dat daar de Redder gevonden kon worden. Op die dag waren de wijze mannen niet aanwezig, noch in Jeruzalem, noch in Betlehem. Er is overtuigend bewijs in een ander gedeelte dat deze wijze mannen pas kwamen toen de Heer een jaar of twee was. Het verslag hierover vinden we in Mattheüs 2:1-16.

Daar ontdekken we dat er een buitengewone ster was verschenen, niet in Jeruzalem of Betlehem, maar in een omgeving die slechts aangeduid wordt

met 'het oosten.' We weten niet of deze ster is verschenen in de nacht dat Hij werd geboren, maar dat zou kunnen. Hoe dan ook, er waren wijze mannen die de ster hebben gezien en deze mannen zochten kennelijk de ware God van Wie zij wisten dat Hij bestaat (Hand. 17:27). De ster sprak tot hen over een buitengewone gebeurtenis en geleid door bepaalde aanvullende openbaringen richtten zij hun schreden naar Jeruzalem om te zoeken naar Hem die was geboren als koning der joden. Er wordt ons niet gezegd hoeveel mannen er kwamen. Dat het er drie zouden zijn of dat het hier ging om oosterse koningen zijn tradities zonder enige grond in het Woord van God. Naar alle waarschijnlijkheid ging het om een groter gezelschap dat door vele bedienden werd begeleid. Zij volgden niet de ster naar Jeruzalem. Die hadden ze in het oosten gezien en na enige tijd te hebben uitgetrokken voor hun voorbereidingen, maakten ze de langzame en moeilijke reis naar de stad van de grote Koning (Matt. 5:25).

Toen zij in Jeruzalem aankwamen, stelden ze de vraag: 'waar is de geboren Koning der Joden?' Zij legden uit dat ze Zijn ster in het oosten hadden gezien en dat ze gekomen waren om Hem eer te bewijzen. Als zij de ster hadden gevolgd, zou er geen reden zijn geweest om deze vraag te stellen. De gedachte dat zij dag en nacht, 'door berg en dal,' een schijnende ster volgden die hen in Betlehem bracht, berust niet op waarheid.

De verschijning van deze bezoekers bracht de inwoners van Jeruzalem in verwarring en maakte de slechte koning bezorgd. Terwijl de wijze mannen op antwoord wachtten, verzamelde hij de priesters en schriftgeleerden en wilde van hen weten waar de Messias geboren zou worden. Uit de Schrift konden ze hem vertellen dat dit in Betlehem, Judea, zou zijn.

Nu hij over deze gegevens beschikte, riep Herodes de wijze mannen in het geheim bij zich en ondervroeg hen naarstig over de tijd waarop de ster was verschenen. Het antwoord daarop schijnt te zijn dat het niet langer dan twee jaar geleden was gebeurd. De koning zond hen naar Betlehem om het kind te zoeken en verzocht hen hem bericht te sturen zodra zij Hem hadden gevonden, zodat ook hij Hem eer zou kunnen bewijzen. Toen zij de koning verlieten, ging tot hun vreugde de ster die zij in het oosten hadden gezien, voor hen uit tot zij bij het huis (niet de stal) waren angekommen waar het jonge kind (geen baby) was. Hoewel Christus in Betlehem was geboren en Herodus ze per abuis ook die kant had opgestuurd, is er geen bewijs dat de ster hen ook daarheen leidde. Alles wijst op een huis in Nazaret (Luc. 2:39).

Toen zij aankwamen waar het jonge kind was, gingen zij het huis binnen waar zij in de aanwezigheid van Maria (niet de herders) Hem eer bewezen en hun gaven van goud, wierook en mirre aanboden. Dezelfde God die tot hen gesproken had in het oosten sprak toen weer tot hen en waarschuwde hen niet naar Herodus terug te gaan en daarom gingen zij langs een andere weg naar huis. Herodus was woedend toen hij erachter kwam dat de wijze mannen zijn verzoek hadden genegeerd en hij gaf opdracht alle jongens 'van

‘twee jaar oud en daar beneden’ in Betlehem en omgeving te doden, ‘in overeenstemming met de tijd, die hij bij de wijzen had uitgevorst’ (Matt. 2:16).

Dit is het ware verhaal. Dit is het getuigenis dat God gegeven heeft over Zijn Zoon. De mensen die dit getuigenis geloven, hebben hun geloof gebaseerd op een veilig en zeker fundament. De mensen die God niet geloven, hebben Hem tot leugenaar gemaakt, omdat zij het getuigenis niet geloven dat God heeft getuigd van Zijn Zoon (I Joh. 5:10). En laat alle mensen weten dat ik geloof.